

طلبه جوان مدافع محیط زیست در گفت و گو با «شهرآورد»:

هیچ وقت ظاهر را قضاوت نکنیم!

۳۰ طلبه جوان روزهای سه شنبه بدون زباله را در ساحل بابلسر به اجرا در آورده اند

سمیرا زامانی | اسیدم ترضی پورعلی ۲۹ سال دارد و مسئول گروه تبلیغی بقیه‌الله‌ام‌اندران است. طلبه حوزه علمیه قم است و کارشناسی ارشد رشته مبانی نظری از دانشگاه قم دارد. تا این جای کار مانند خیلی از طلبه‌های دیگری است که ممکن است هر روز با آنها روبرو شویم اما از آن جایی می‌توان او را متفاوت از دیگران دانست که مدت‌هاست همراه با طلبه‌هایی مانند خودش در ساحل بابلسر کارهایی انجام می‌دهند که به نظر عجیب می‌رسند. یکی از کارهایی که امسال زیاد سروصدا به پا کرده این است که سه شنبه‌های تمیز راه‌انداخته‌اند و با لباس روحانیت همراه مردم ساحل را از زباله پاک می‌کنند. با این روحانی جوان به گفت‌وگو نشستیم تا بیشتر از کارهای گروه تبلیغی بقیه‌الله‌ام‌اندران بدانیم و حاصلش گفت‌وگویی است که در زیر می‌خوانید.

• برای ما از روند شکل‌گیری گروه تبلیغی بقیه‌الله‌ام‌اندران بگویید، این گروه از چه زمانی و با چه هدفی کارش را آغاز کرده است؟

سه سال است که در بابلسر همراه با طلبه‌های مازندرانی ساکن قم گروهی به نام گروه تبلیغی بقیه‌الله تشکیل داده‌ایم که زیر نظر دفتر تبلیغات حوزه علمیه قم فعالیت می‌کند. این گروه که ۳۰ طلبه آقای جوان عضو آن هستند، فعالیت‌هایش را از سال ۹۳ در بابلسر آغاز کرده است. فعالیت‌های ما به دو بخش دانش آموزی و غیردانش آموزی تقسیم می‌شود. در بخش دانش آموزی در ایامی مانند تابستان، ماه رمضان یا ماه محرم کارهای تبلیغی انجام می‌دهیم یا در مواردی برای اوقات فراغت فعالیت داریم، مثلاً امسال تابستان ۲۰۰ دانش آموز زیر نظر گروه بودند. برای نشان کارهای فرهنگی یا تفریحی مانند اردو و از این دست برنامه‌ها داشتیم. بخش دوم فعالیت‌ها در فضاهای عمومی است، بیمارستان، پارک، جنگل و عمده فعالیت‌مان هم به خاطر فضای شهرستان بابلسر در ساحل است. مازندران استان مسافرپذیری است، بابلسر هم به دلیل این که نسبت به شهرهای دیگر حجم دریاچه بیشتری دارد، مسافر زیادی تر دارد. ما در این سه سال دیدیم فضای دریایی فضای آماده‌ای است برای این که کار فرهنگی و تبلیغی نوینی در آن انجام دهیم. فضای تبلیغی جدیدی است.

• شما طلبه هستید، جامعه به شکل روتین انتظار دینی چنین فعالیت‌هایی از سمت شما در جایی مانند ساحل را ندارد، چطور با این فضا کنار آمدید؟

این گونه نیست که ما طلبه‌ها تنها برای مسجد یا حسینیه باشیم، فضای ساحل با مسجد تفاوت دارد.

در مسجد و حسینیه مردم را پذیرفته‌اند، ما آنها را دعوت نمی‌کنیم، خودشان می‌آیند، تفکرشان ساده شده است و حتی اگر من سخنرانی هم نکنم خودشان با هدف مشخصی آمده‌اند. ما دنبال اینها نمی‌باشیم. مسجد و منبری وجود دارد و یک عده می‌آیند و به حرف‌های ما گوش می‌دهند و حتی اگر بحثی در تضاد با دین مطرح شود، اعتراض خواهند کرد. اما فضای ساحل اینطور نیست، کسی ما را دعوت نکرده است که برویم برای مردم حرف بزنیم، شاید اصلاً ما را قبول نداشتند و حتی با تفکر ما مشکل داشتند. ما باید این کار کردن در فضای ساحل

خیلی فرق دارد و شاید کسانی که می‌آیند اصلاً باید روحیات خاصی داشته باشند. ما هم این موضوع را که کنار ساحل حضور پیدا کردیم، وظیفه تبلیغی خودمان می‌دانیم. امیرالمومنین می‌فرمایند که پیغمبر خودشان به دنبال مردم می‌رفتند و مشکلاتشان می‌پرسیدند. ما هم وظیفه خودمان می‌دانیم که کنار ساحل برویم و با مردم حرف بزنیم تا فکر نکنند که ما آنها فاصله داریم. از آن طرف هم متأسفانه تفکری میان بچه‌های مذهبی وجود دارد که فکر می‌کنند ساحل برای تفکری متفاوت است و مردم برای این می‌روند که هر کاری دل‌شان می‌خواهد انجام بدهند و ما نمی‌توانیم برویم، آدم‌هایی که اهل نماز و مسجد هستند باید در جایی بنهانی تبلیغات خودشان را بکنند. ما با این تفکر مخالفت کردیم و به دوستان مان گفتیم چرا فکر می‌کنید ساحل فضایی آلوده است و انسان‌های دیگری توانند تفریح کنند. ما با این هدف در ساحل حضور پیدا کردیم که یک الگوی خوب و مناسب معرفی کنیم و اصلاً کنار ساحل به صورت سلبی با مردم برخورد نمی‌کنیم.

• در مورد پذیرش مردم برای ما بگویید؟ برخوردها بعد از دیدن شما چطور بوده است؟

یکی از ائمه جمعه شهرهای بابل از من همین سوال را در مورد پذیرش مردم پرسید و من پاسخ دادم که در روز قیامت به ما می‌گویند که اگر نمازتان مورد پذیرش واقع شد، همه اعمال‌تان مورد قبول است.

• کمی هم از جزئیات برنامه‌های هر روز در ساحل برای ما بگویید.

ما هر روز برنامه‌های روتین و تعریف‌شده برای فصل تابستان که مسافر زیاد است داریم. امسال ۵ برنامه داشتیم. برنامه نخست تئاتر خیابانی بود که گروه نمایشی ما که طلبه نیستند آن را اجرا می‌کردند. اینها هر روز با یک موضوع مانند طلاق، فضای مجازی، اعتیاد، مهریه، سرقت و موضوعات به‌روز به میان مردم می‌روند. البته ما فضا را رصد می‌کردیم ببینیم کدام قسمت از ساحل جمعیت بیشتر است. اینها می‌رفتند و سروصدا می‌کردند، البته مردم نمی‌دانستند که اینها بچه‌های ما هستند، چون سیستم صوتی نداشتند. نمایش کاملاً طبیعی اجرا می‌شد و مردم جمع می‌شدند. پایان این نمایش یکی از بچه‌ها در قالب کارشناس به آن سمت می‌رفت، ما از قبل با بچه‌های گروه نمایش هماهنگ بودیم و ما را اصدای زنده که برای حل موضوع برویم و حاج آقای ما هم چند دقیقه توضیح می‌داد و قضیه را حل می‌کرد. آن زمان مردم متوجه می‌شدند که این نمایش است. برنامه بعدی ما رادیویی بود. بچه‌های ما به صورت زنده آن‌جا حضور داشتند. میان مردم می‌رفتند، مصاحبه می‌گرفتند و موضوعات مختلف را بررسی می‌کردند. مثلاً در روز عید غدیر در مورد تفریحات سالم یا در سه شنبه‌های تمیز در مورد محیط‌زیست با مردم صحبت می‌کردیم. بعد از این که این برنامه‌ها تمام می‌شد برای خانواده‌ها مسابقه داشتیم و وصل به نماز جماعت می‌شود و تمام.

• در روز چند نفر درگیر اجرای این برنامه هستید؟ نهاد خاصی از شما حمایت می‌کند؟

ما در روز ۱۰ نفر درگیر هستیم، ۵ طلبه و ۵ غیر طلبه. این برنامه هم کاملاً خودجوش و مستقل است و ما از طرف نهادی نیامده‌ایم.

• سه شنبه‌های تمیز صحبت کردید، این کار شما خیلی سروصدا به پا کرده است، چه اتفاقی افتاد که به این فکر افتادید؟

حضور ما در ساحل به صورت امر و نهی نیست، ما به کسی کاری نداریم و همچنان که آمدیم شادی حلال را معرفی کنیم، خودمان هم عمل می‌کنیم. منی که می‌خواهم بیایم بگویم یک بازی حلال داریم، خود ما لباس با بچه‌ها بازی می‌کنیم. با عمل و رفتار خودمان به میدان آمده‌ایم. مردم فاصله‌نگرفتم و هر مورد دینی یا اعتقادی‌ای باشد خودمان حرف‌مان را می‌زنیم و کسی را واسطه قرار ندادیم که تو حرف ما را برسان تا کاری انجام دهند. سال سوم است که کنار ساحل حضور داریم. هفته‌ای ۵ روز هم آن‌جا هستیم. به نوعی ساحل خانه دوم ما شده است و آن قدر به ساحل وابسته هستیم که بچه‌های ما دو روز نمی‌آیند. دل‌تنگ این‌جا می‌شوند. ما متوجه شدیم که متأسفانه فضای ساحل چندتر از نظر نظافت بد است و فضای بدی را ترسیم می‌کنند. جالب این است که خود مردم به ما اعتراض می‌کردند که چرا این‌جا به این شکل است و زباله ریخته شده، مثلاً فلان ساحل در فلان کشور تمیز است، در ذهن ما بود که جدای این که بخواهیم تذکر بدهیم و حدیث بخوانیم و صحبت کنیم به صورت عامیانه در این مورد ورود پیدا کنیم. ما حدیث داریم که مردم را به غیر زیان تان دعوت کنید، یعنی با عمل تان نشان دهید که فلان کار

خوب نیست. دریا یک نعمت الهی است، در قرآن ۴۱ بار اسم دریا آمده است. نعمتی است که اهمیت آن بر کسی پوشیده نیست. خدامظهر زیبایی است. این دریا را هم آن قدر زیبا خلق کرده که گاهی وقت‌ها با اشتباهات عده قلیلی این زیبایی خدشده‌ار می‌شود. مثلاً در جواب ما کسی گفت سطل زباله دور است، این به هیچ عنوان توجیه درستی برای این کار نیست. ساحل خانه ما است. اگر خود مردم بروند جایی و ببینند زباله ریخته است، چه حسی پیدا خواهند کرد؟ قطعاً خوششان نمی‌آید و اعتراض خواهند داشت. مردم ما باید به این فکر کنند که همین طور که خودشان در یک جانشسته‌اند و دارند از طبیعت استفاده می‌کنند، چند ساعت بعد ممکن است یک خانواده دیگر بخواهد از این فضا استفاده کند. ما تصمیم گرفتیم که خودمان این کار را شروع کنیم. این لطف خدا بود و با این حرکت جهادی و خودجوش ما تریبون پیدا کردیم و مردم ما را می‌شناسند. وقتی این موقعیت خوب را داریم مردم کار ما را دیده‌اند، چرا از این موقعیت به خوبی استفاده نکنیم. شما بعضی وقت‌ها می‌بینید یک بازیگر الگویی شود تا تعداد زیادی از طرفدارانش کاری را انجام دهند. ما دیدیم وقتی برنامه اجرا می‌کنیم روزی مثلاً ۲۰۰ نفر برای دیدن برنامه‌ها جمع می‌شوند. این فکر کردیم که حفظ محیط‌زیست بر همه ما واجب است و همه موظف هستیم که این کار را انجام دهیم. پیغمبر یک حدیث زیبا دارند و فرموده‌اند هر فردی از راه عبور مسلمانان چیزی را که باعث رنجش رهگذران است، بر دارد، خداوند پادش خواندن ۴۰۰۰ آیه قرآن را برای او ثبت می‌کند که ثواب هر حرف آن ۱۰ حسنه است. این وظیفه همه ما است. ما وقتی داشتیم این کار را انجام می‌دادیم، اعتراض می‌کردند که شما چرا با این لباس دارید این کار را انجام می‌دهید و این وظیفه شهرداری است. جواب می‌دادیم که این وظیفه همه ما است. ما داریم از این ساحل زیبا استفاده می‌کنیم، و به عنوان یک انسان وظیفه داریم که این کار را انجام دهیم و خودجوش این تصمیم را گرفته‌ایم.

• این حرکت چقدر تأثیر گذار بوده است؟

به نظر من خوب بوده است. ما نخستین بار که این کار را انجام دادیم خود مردم هم با ما همراه شدند، اثر گذار عااش حتی شاید موقت بوده است اما یک عده شرمند شده و با ما همراه شدند نمی‌دانم در طولانی مدت هم این اثر گذاری ماندگار هست یا خیر. امیدوارم این کار برای همه ما تبدیل به یک فرهنگ شود. این دین ما است، حضرت امیرالمومنین فرموده‌اند در کارهای خودتان نظم و نظافت داشته باشید. دین ما به نظافت و محیط‌زیست اهمیت ویژه داده و حتی در این مورد حدیث داریم. پیغمبر در حدیثی می‌فرمایند سه گروه هستند که مورد لعنت خدا قرار می‌گیرند، کسانی هستند که امکان عمومی را آلوده می‌کنند، یعنی دین به همان اندازه که به نماز اول وقت ما در مسجد به دعا یا نماز شب ما اهمیت می‌دهد، به این نظافت هم اهمیت می‌دهد. این کاش فرهنگ‌سازی شود و بدانیم خانه ما است، ساحل یا جنگل ما مانند است. ساحل حق الناس است. جایی است که همه از آن استفاده می‌کنند و کسی که زباله می‌ریزد باعث می‌شود فرد دیگری نتواند از آن استفاده کند. امیدوارم همه این فرهنگ را پیدا کرده و از این فضا به درستی استفاده کنیم.

• حضور مادر ساحل به صورت امر و نهی نیست، مابه‌کسی کاری نداریم و همچنان که آمدیم شادی حلال را معرفی کنیم، خودمان هم عمل می‌کنیم، منی که می‌خواهم بیایم بگویم یک بازی حلال داریم، خود ما لباس با بچه‌ها بازی می‌کنیم. با عمل و رفتار خودمان به میدان آمده‌ایم. مردم فاصله‌نگرفتم و هر مورد دینی یا اعتقادی‌ای باشد خودمان حرف‌مان را می‌زنیم و کسی را واسطه قرار ندادیم که تو حرف ما را برسان تا کاری انجام دهند. سال سوم است که کنار ساحل حضور داریم. هفته‌ای ۵ روز هم آن‌جا هستیم. به نوعی ساحل خانه دوم ما شده است و آن قدر به ساحل وابسته هستیم که بچه‌های ما دو روز نمی‌آیند. دل‌تنگ این‌جا می‌شوند. ما متوجه شدیم که متأسفانه فضای ساحل چندتر از نظر نظافت بد است و فضای بدی را ترسیم می‌کنند. جالب این است که خود مردم به ما اعتراض می‌کردند که چرا این‌جا به این شکل است و زباله ریخته شده، مثلاً فلان ساحل در فلان کشور تمیز است، در ذهن ما بود که جدای این که بخواهیم تذکر بدهیم و حدیث بخوانیم و صحبت کنیم به صورت عامیانه در این مورد ورود پیدا کنیم. ما حدیث داریم که مردم را به غیر زیان تان دعوت کنید، یعنی با عمل تان نشان دهید که فلان کار

